

[Pelle Voigt]

duktionen i Danmark og styrke eksporten, sådan som bl. a. industriministeren har været inde på det i sit forslag om eksport af danske motortorpedobåde, bl. a. fra værftet i Frederikshavn.

Knud Lind (FP):

Fremskridtspartiet kan ikke gå ind for det radikale forslag. Personlig har jeg stor sympati for forslaget, men må nok erkende, at det er en illusion at tro, at Danmark kan forhindre lande, der ønsker krigsmateriel eller komponenter eller know-how, i at skaffe sig det, de ønsker så inderligt.

I virkeligheden er forslaget en indirekte støtte til stormagterne, der sælger løs af alskens krigsmateriel, netop fordi bl. a. lande som Danmark ikke sælger noget. Det bliver altså på bekostning af os, at stormagterne sælger det, og de sælger det vel at mærke med nogle politiske bagtanker. Hvis det var Danmark, der skulle sælge det, så var det helt uden de samme storpolitiske bagtanker som f. eks. USA's og Sovjetunionens.

Forslaget fortæller også lidt om den holdningsløse, slingrende radikale politik. I 1978 ville det radikale venstre forbyde enhver form for våbeneksport til alle lande. I dag gælder forbuddet ikke de nordiske lande og NATO-lande. Hvilken garanti har det radikale venstre for, at der ikke sker et videresalg senere af de eventuelle danske våben, som man vil sælge til nordiske lande eller NATO-lande?

Det radikale venstre har i øvrigt med sit forslag, det fra 1978, og med sin holdning, sin på nuværende tidspunkt lidt hykleriske holdning, været med til at skade dansk erhvervsliv og ødelægge arbejdspladser ved at skræmme mulige købere bort. 1.100 mennesker på Helsingør Værft kan måske takke både det radikale venstre og socialdemokratiet for, at Saudi-Arabien er vejet tilbage for at placere en ordre på 6 kystbevogtningskibe hos Helsingør Værft. Både socialdemokratiet og det radikale venstre blæser på arbejdsløsheden, selv om man godt var klar over, at Danmark slet ikke var bedt om at bygge krigsskibe. Danmark skulle ikke montere en eneste kanon. Hvis man skulle efterleve det radikale venstres forslag, kunne Danmark i virkeligheden slet ikke eksportere et eneste lastskib, for det ville være den nem-

meste opgave at lave et hvilket som helst handelsskib om til en hjælpekrydser. Ja, selv en lille fiskerkutter ville man med lethed kunne bruge som affyringsrampe for et missil.

Danmark er ikke nogen stormagt, som vil kunne misbruge et salg af våben ved at pålægge køberen sine politiske holdninger.

Man anser i det radikale venstre loven fra 1937 for forældet. Nu kan man ikke ændre loven, blot fordi man mener, den er for gammel. Den er fra 1937. Frankrig har en lov fra 1939, Finland fra 1940, Storbritannien fra 1939, Norge fra 1946 osv., så det med årstallet alene gælder altså ikke.

Der er noget hyklerisk i det radikale venstres forslag, en uhyggelig dobbeltmoral. Med undtagelse af de nordiske lande og NATO-landene betragtes alle i realiteten som uværdige til at købe våben af Danmark. Denne radikale holdning holder slet ikke ved nærmere efterprøvelse. Danmark kan efter det radikale venstres forslag godt sælge våben til England, som så på et hvilket som helst senere tidspunkt kunne bruge de danske våben på Falklandsøerne eller, som de kaldes, Malvinerne. I stedet for det radikale hykleri, som vi har set her i dag, måtte man hellere gå ind for en fuldstændig fri eksport. Det ville være mere ærligt end det, vi har set lagt frem her i dag.

Fremskridtspartiet kan ikke gå ind for det radikale venstres forslag.

Grethe Kindberg Jørgensen (CD):

Den 17. marts i år behandlede vi, som flere ordførere har været inde på, et lovforslag fra fremskridtspartiet vedrørende eksportfrihed for elektroniske våbendele bl.a., altså en ophævelse af våbenlovens § 6. Under denne debat sagde justitsministeren, at ministeriet i praksis sjældent gav afslag på ansøgninger om eksport til Norden og det øvrige NATO-område. Afslag blev kun givet, når lande kunne karakteriseres som uroområder, eller hvor det af generelle politiske grunde fandtes uacceptabelt at give eksporttilladelser. Jeg tror, som andre ordførere også har været inde på, at ministeren og de hidtil siddende ministre har forvaltet loven udmærket.

Nu står vi så med et beslutningsforslag, som lige nøjagtig går den stik modsatte vej, altså en skærpelse af våbenloven, et forbud